

Sprawozdanie z wiosennego posiedzenia plenarnego Komitetu Inżynierii Środowiska PAN (12.03.2013)

Pierwsza część posiedzenia Komitetu Inżynierii Środowiska poświęcona była spotkaniu z kandydatami na członków korespondentów Polskiej Akademii Nauk, którzy zostali poproszeni o przedstawienie swoich sylwetek, a także o wykazanie swoich związków z inżynierią środowiska.

Jako pierwsza wystąpiła prof. dr hab. inż. Joanna Surmacz-Górska, reprezentująca Politechnikę Śląską, Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki, Katedrę Biotechnologii Środowiskowej.

Kolejnym był prof. dr hab. inż. Antoni Morawski, reprezentujący Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie, Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej, Instytut Technologii Chemicznej Organicznej.

Trzecim kandydatem był prof. dr hab. inż. Wojciech Nowak, członek Komitetu Inżynierii Środowiska, reprezentujący Politechnikę Częstochowską, Wydział Inżynierii Środowiska i Biotechnologii, Instytut Zaawansowanych Technologii Energetycznych. Ze względu na nieobecność zainteresowanego Jego sylwetkę przedstawiła Przewodnicząca KIŚ PAN Pani profesor Cz. Rosik-Dulewska.

Po prezentacji (pod nieobecność kandydatów) odbyła się dyskusja w której szczególną uwagę zwracano na rozwój naukowy kandydatów oraz jego związek z dyscypliną inżynierii środowiska. Następnie przystąpiono do zaopiniowania ww. kandydatur. W tym celu powołano Komisję Skrutacyjną w składzie: prof. dr hab. inż. Katarzyna Juda-Rezler, prof. dr hab. inż. Grzegorz Wielgosiński i prof. dr hab. inż. Jan Pawełek.

W wyniku tajnego głosowania ustalono następujący ranking promocji kandydatów:

1. Prof. dr hab. inż. Joanna Surmacz-Górska
2. Prof. dr hab. inż. Wojciech Nowak
3. Prof. dr hab. inż. Antoni Morawski

W kolejnej części posiedzenia głos zabrał prof. dr. hab. inż. Korneliusz Miksch, podejmując temat: „Ranga inżynierii środowiska jako dyscypliny naukowej”.

W wystąpieniu prof. Miksch zwrócił uwagę na następujące zagadnienia:

- jakość publikacji naukowych (w tym problem średniego/niskiego wskaźnika Hirscha wśród naukowców reprezentujących dyscyplinę inżynieria środowiska),
- znaczenie udziału w konferencjach naukowych (są głównie forum wymiany poglądów; praktycznie w dorobku niewiele znaczą; należy starannie wybierać z mnogości oferowanych konferencji, aby nie rozpraszać się)
- poziom doktoratów i habilitacji (monografia habilitacyjna nie może być „lepszym doktoratem”; należy preferować uzyskiwanie stopnia doktora habilitowanego w oparciu o cykl publikacji w liczących się czasopismach specjalistycznych, co wymusza odpowiedni ich poziom)
- obecność w krajowych i międzynarodowych gremiach naukowych (większość zaangażowanych w inżynierii środowiska jest jednocześnie aktywna w innej dyscyplinie; należy to wykorzystać propagując tam także inżynierię środowiska; ten dualizm powinien być atutem, a nie przeszkadzać w propagowaniu inżynierii środowiska i postrzeganiu inżynierii środowisk przez inne gremia/dyscypliny naukowe)
- rola Komitetu Inżynierii Środowiska PAN (nie tylko korporacja specjalistów, ale także występowanie jako „zbiorowy głos” w tematach środowiskowych)

Po tym wystąpieniu wywiązała się dyskusja.

W kontekście zagadnienia jakości publikacji, vdr hab. inż. Katarzyna Juda-Rezler zwróciła uwagę na ważny artykuł prof. dr hab. Grzegorza Rackiego i dr Anety Drabek pt. "Cytowania i wskaźnik Hirscha: gdzie szukać, jak obliczać?", zamieszczony w „Forum Akademickim” nr 2/2013 <http://forum.forumakademickie.pl/fa/2013/02/cytowania-i-wskaznik-hirscha-gdzie-szukac-jak-obliczac/>).

Autor w swej pracy porównuje dostępne bazy danych (Web of Science, Scopus, Google Scholar), wskazując na duże rozbieżności w otrzymywanych wynikach. Występują one nie tylko pomiędzy tymi bazami, ale także w ramach tej samej bazy, w zależności od sposobu wprowadzania danych. Zagadnieniom

tym warto poświęcić bliższą uwagę, aby nie gubić własnych cytowań, a przez to osiągać wyższy wskaźnik Hirscha.

Następnie prof. Miksch odniósł się do kwestii dydaktyki w zakresie inżynierii środowiska, przygotowywania treści programów i funkcji pełnionych przez ekspertów.

Przewodnicząca - Prof. dr hab. inż. Czesława Rosik- Dulewska przypomniała w tym kontekście prośbę Ministerstwa Środowiska, aby Komitet Inżynierii Środowiska przedstawił ekspertów ds. eksploatacji gazu łupkowego. Kwestia ta zostanie rozstrzygnięta w późniejszym terminie.

Na zakończenie zaproponowano termin kolejnego, jesiennego posiedzenia Komitetu Inżynierii Środowiska. Sugerowana data to 28 X. W dyskusji prof. dr hab. inż. Tadeusz Piecuch zaproponował, aby posiedzenie odbyło się w Mielnie.